

Martha Argerich este o pianistă de muzică clasică. Este considerată una dintre cele mai mari pianiste din toate timpurile .

Martha Argerich s-a născut în Buenos Aires, Argentina. Strămoșii ei paterni erau spanioli din Catalonia stabiliți în Buenos Aires încă din secolul al XVIII-lea. Bunicii ei materni au fost imigranți evrei din Imperiul Rus, care s-au stabilit în Colonia Villa Clara din provincia argentiniană Entre Ríos, una dintre coloniile înființate de Baronul de Hirsch și Asociația de Colonizare Evreiască. Proveniența numelui Argerich este din Catalonia - Spania.

Copil precoce, Argerich a început grădinița la vârsta de doi ani și opt luni, unde a fost cel mai mic copil. Un băiat de cinci ani, care îi era prieten, a tachinat-o că nu va putea cânta la pian, iar Argerich i-a răspuns cântând perfect, după ureche, o piesă pe care profesoara lor le-a cântat-o. Profesorul a sunat-o imediat pe mamă și "au început să facă valuri". A început să învețe pianul la

vârsta de trei ani. La vârsta de cinci ani, s-a mutat la profesorul Vincenzo Scaramuzza, care i-a subliniat importanța lirismului și a sentimentului. Argerich și-a susținut concertul de debut în 1949, la vârsta de opt ani. Familia s-a mutat în Europa în 1955, unde Argerich a studiat cu Friedrich Gulda în Austria, pe care Argerich îl descrie ca fiind una dintre influențele sale majore. Mai târziu a studiat cu Stefan Askenase și Maria Curcio. Argerich a profitat, de asemenea, de oportunități pentru scurte perioade de pregătire cu Madeleine Lipatti (văduva lui Dinu Lipatti), Abbey Simon și Nikita Magaloff. În 1957, la 16 ani, a câștigat atât Concursul Internațional de Muzică de la Geneva, cât și Concursul Internațional Ferruccio Busoni, la trei săptămâni distanță unul de celălalt.

În urma acestui succes, Argerich a avut o criză personală și artistică; nu a mai cântat la pian timp de trei ani și s-a gândit să renunțe la el pentru a se pregăti ca secretară sau medic. Ea a creditat-o pe Anny Askenase, soția lui Stefan Askenase, că a încurajat-o să se întoarcă la pian. După ce s-a întors, Argerich a câștigat prestigiosul VII Concurs Internațional de Pian Chopin în 1965.

Argerich a susținut concertul său de debut la vârsta de 8 ani, interpretând Concertul pentru pian nr. 20 în re minor de Mozart și Primul concert pentru pian în do major de Beethoven. Argerich a devenit cunoscută pe plan internațional când a câștigat cel de-al VII-lea Concurs Internațional de Pian Chopin de la Varșovia în 1965, la vârsta de 24 de ani. În același an, a debutat în Statele Unite în cadrul seriei Great Performers Series de la Lincoln Center. În 1960, ea a realizat prima sa înregistrare comercială, care a inclus lucrări de Chopin, Brahms, Ravel, Prokofiev și Liszt; aceasta a fost apreciată de critici la lansarea sa în 1961. De atunci a înregistrat lucrări ale unor compozitori precum Ginastera, Rachmaninoff și Schumann, cu care descrie că simte o legătură specială

Argerich a remarcat adesea în interviuri că se simte "singură" pe scenă în timpul spectacolelor solo. Începând cu anii 1980, ea a organizat puține spectacole solo, concentrându-se în schimb pe concerte și, în special, pe muzică de cameră, și colaborând cu instrumentiști în sonate.

Argerich a promovat, de asemenea, pianiști mai tineri, atât prin intermediul festivalului său anual, cât și prin aparițiile sale în calitate de membru al juriului la concursurile internaționale. Pianistul **Ivo Pogorelić** a fost propulsat în lumina reflectoarelor muzicale parțial ca urmare a acțiunilor lui Argerich: după ce a fost eliminat în runda a

treia a Concursului Internațional de Pian Chopin de la Varșovia din 1980, Argerich l-a proclamat geniu și a părăsit juriul în semn de protest. Potrivit lui Đặng Thái Sơn, eventualul câștigător, Argerich a făcut gestul frumos de a trimite o telegramă publică la Varșovia pentru a-l felicita, după ce a aflat rezultatele finale. Ea a susținut mai mulți artiști, printre care Gabriela Montero, Mauricio Vallina, Sergio Tiempo, Roberto Carnevale, Gabriele Baldocci, Christopher Falzone.

Argerich este președinta Academiei Internaționale de Pian - Lacul Como și concertează anual la Festivalul de la Lugano. De asemenea, a creat și a fost director general al Festivalului de Muzică Argerich din Beppu, Japonia, din 1996.

Aversiunea sa față de presă și publicitate a făcut ca ea să rămână departe de lumina reflectoarelor în cea mai mare parte a carierei sale. Cu toate acestea, ea este recunoscută pe scară largă ca fiind una dintre cele mai mari pianiste din istorie. Interpretarea sa a Primului concert pentru pian de Liszt dirijat de **Daniel Barenboim** la The Proms 2016 a determinat această

recenzie în The Guardian: "A fost o interpretare de neuitat. Argerich a împlinit 75 de ani în luna iunie a acestui an, dar această veste nu pare să fi ajuns la degetele ei. Muzica ei este la fel de puternică. Cu toate acestea, ea este recunoscută pe scară largă ca fiind una dintre cele mai mari pianiste din istorie. Cântatul ei este la fel de orbitor, la fel de înfricoșător de precis ca întotdeauna; abilitatea ei de a înnoda firele fine de melodie este la fel de inegalabilă ca întotdeauna. Acesta a fost în mod inconfundabil Liszt în maniera sa grandioasă, un pic demodat și uneori chiar un pic vulgar, dar în acest concert dintre toate concertele, cu Barenboim și orchestra urmărind fiecare nuanță, fiecare mică accelerare și moment de reflecție expresivă, a părut pe deplin adecvat."

Argerich a revenit la Proms la vârsta de 78 de ani în 2019 pentru a interpreta Primul concert pentru pian de Ceaikovski sub bagheta lui Barenboim, o interpretare descrisă ca fiind "hipnotizantă".

AG

Saga 2022

